

Neropatin

PÄIVÄKIRJA

TÄHTIAINESTA

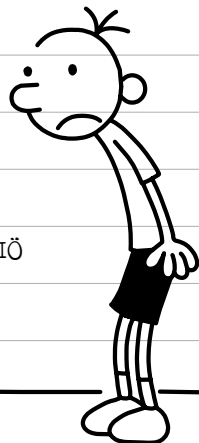
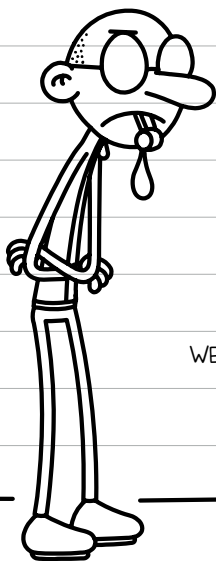

Jeff Kinney

Neropatin PÄIVÄKIRJA TÄHTIAINESTA

Jeff Kinney

SUOMENTANUT
MARJA HELANEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Englanninkielinen alkuteos
Diary of a Wimpy Kid: Big Shot

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2021 Wimpy Kid, Inc.

DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™ are trademarks of Wimpy Kind, Inc., and the design of this work's jacket is trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

Veggie Rocker characters on page 46 created by Daryl Enos.
Used with permission and gratitude.

First published in the English language 2021 by Amulet Books,
an imprint of Harry N. Abrams, Inc., New York.

All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

Graafinen suunnittelu Jeff Kinney
Päälllys Jeff Kinney ja Brenda E. Angelilli

Suomenkielinen laitos © WSOY 2021
Werner Söderström Osaakeyhtiö

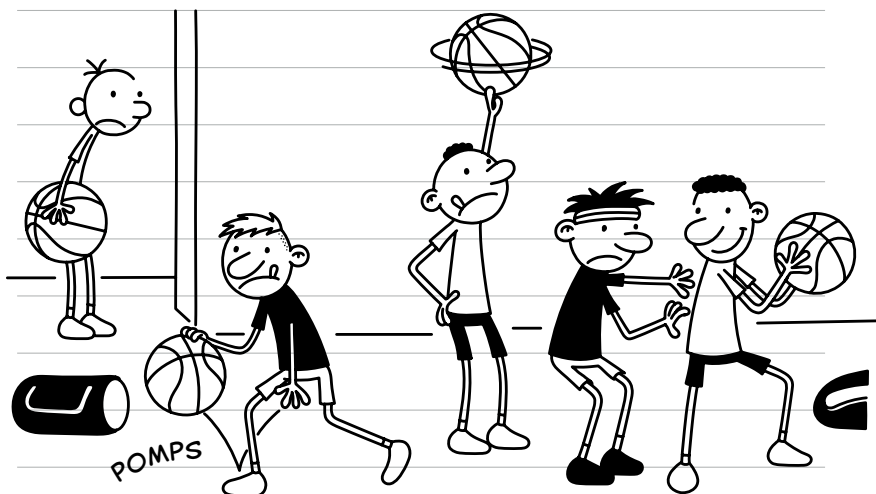
ISBN 978-951-0-44203-6

Painettu EU:ssa

Sunnuntai

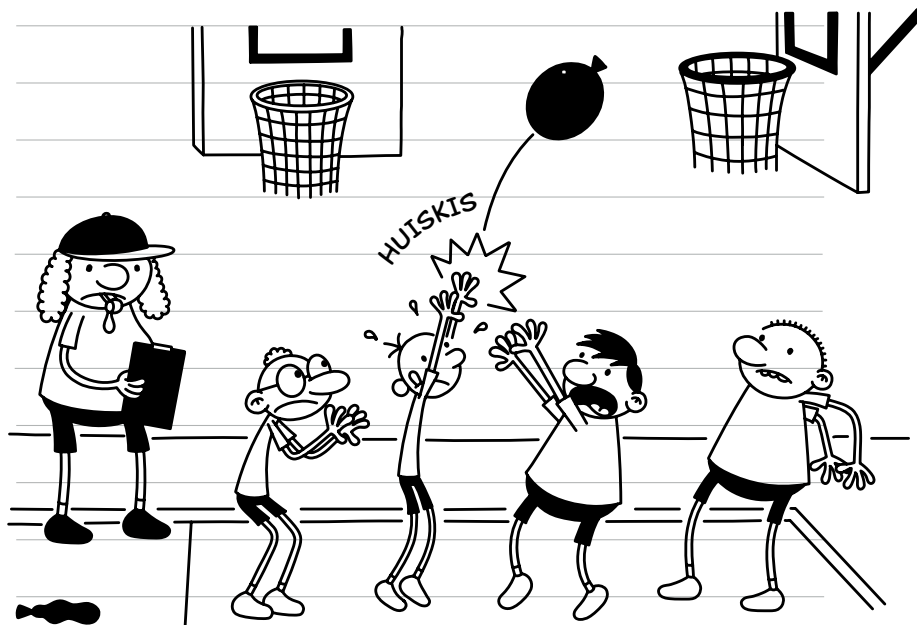
Kun mä illalla menin liikkasaliin koriskarsintoihin, meitä oli siellä yhteensä 28. Mikä meinasi sitä, että 20 tyyppeä pääsisi kahteen joukkueeseen ja kaikki muut hylättäisiin. Ei hullummat näkymät.

Useimmat tyypit näytti PALJON taitavammilta kuin mä. Moni oli pelannut eskarista asti. Ne osasi kuljettaa palloa jalkojen välissä ja tehdä muita huimia temppuja.

Mulla on koriksesta vain yksi kokemus viime vuodelta, kun liikkatunnilla kasattiin joukkue. Se pysyi koossa vain kaksi päivää.

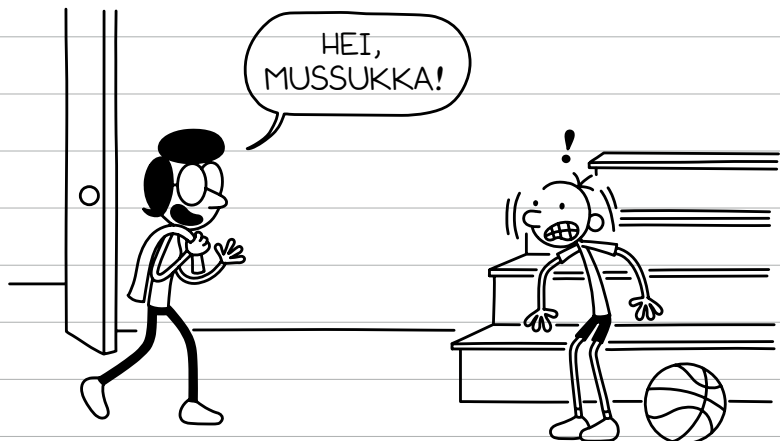
Kaiken lisäksi koulun ainut koripallo oli tyhjä, eikä liikanmaikka löytänyt pumppuun täyttöneulaa. Jouduttiin heittelemään ilmapalloja.

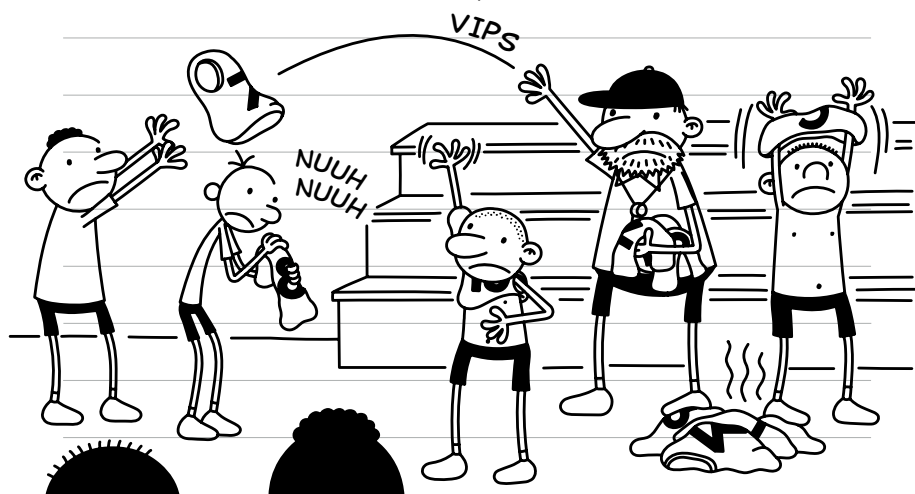
Tämän illan karsinnoissa oli viisi kuusi tyyppiä, jotka ei näyttäneet himopelaajilta. Mua alkoi vähän hermostuttaa.

Mä pelkäsin, että joutuisin vahingossa jompaan-kumpaan joukkueeseen. Siinähan sitten pelaisin koko kauden. Aattelin mokailla TAHALLANI, varmuuden vuoksi.

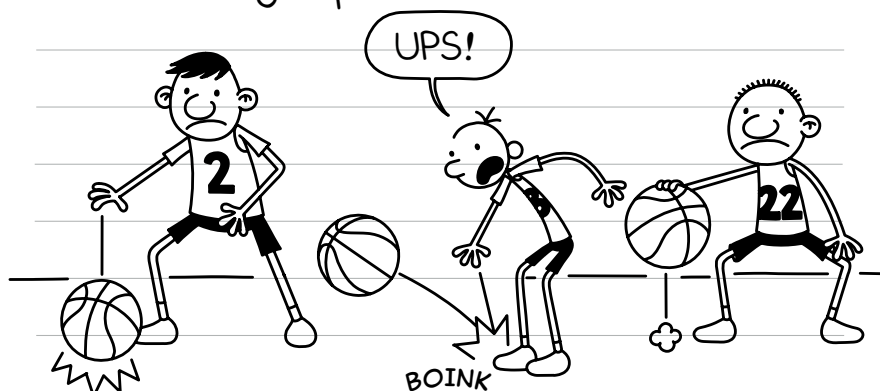
Eihän siitä mitään tullut, koska äiti ilmaantui katselemaan karsintoja. Nyt mun oli pakko yrittää parhaani.

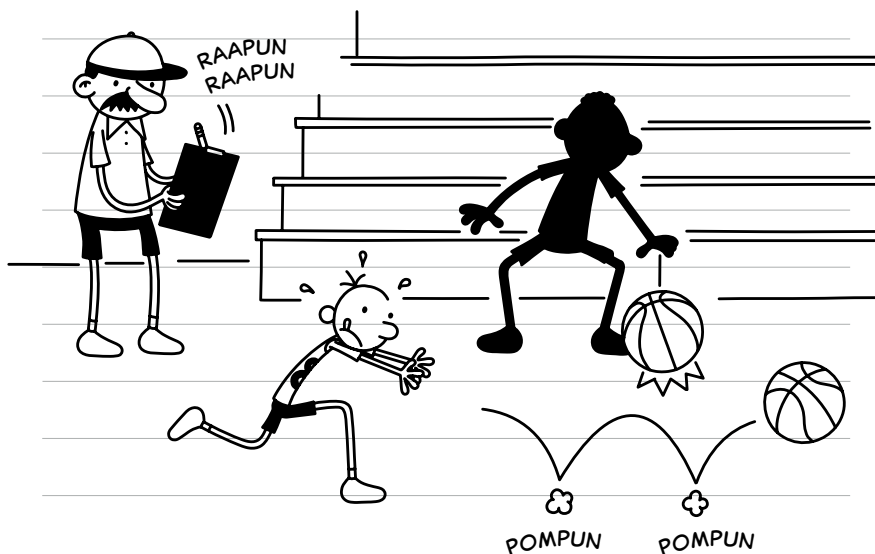
Karsinnat alkoi puoli kahdeksalta illalla. Joka tyypille annettiin harkkapaita, jossa oli iso numero edessä ja takana. Lemusta päätellen paitoja ei ollut IKINÄ pesty.

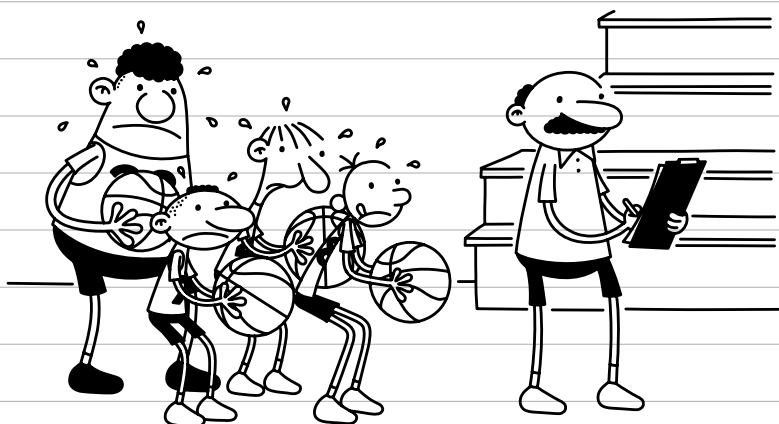
Meidät jaettiin neljään ryhmään liikkasalin eri osiin. Siellä me sitten harjoiteltiin, ja mun joukkue aloitti pomputuksella. Mulla oli käden ja silmän koordinaatio vähän hakusessa. Pallo karkasi kaiken aikaa kengän päältä.

Aina kun mä möhlin, joku ukko kirjoitti mun numeron muistiin.

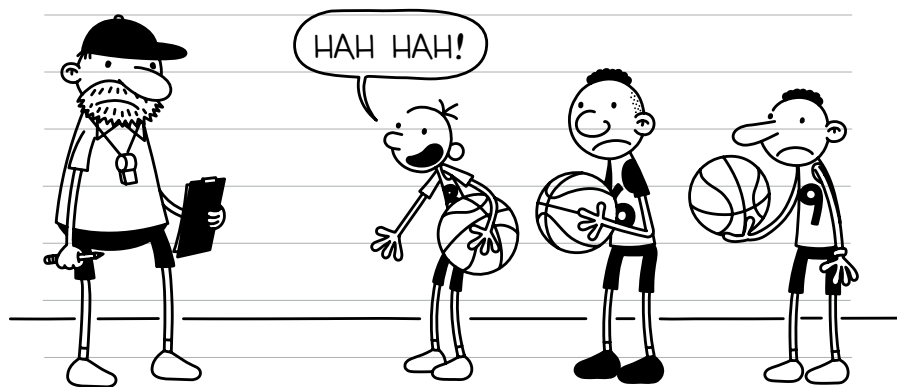
Mä yritin pysytellä kirjurityypin takana, ja muut reppanat alkoi matkia mua.

Aina välillä mä pomputin palloa viisi kuusi kertaa peräjäälkeen, eikä SILLOIN kukaan tietenkään katsellut. Äiti sentään huolehti, että kirjurityypit tiesi mun saavutukset.

Kun me oltiin pomputeltu pari minsaa oikealla kädellä, meidän ryhmän skoutti käski vaihtaa VASEMPAAN käteen. Mä luulin, että se oli vitsi. Mä NAUROIN.

Ei olisi pitänyt nauraa. Tyyppe tuikkasi mun numeron lappuun.

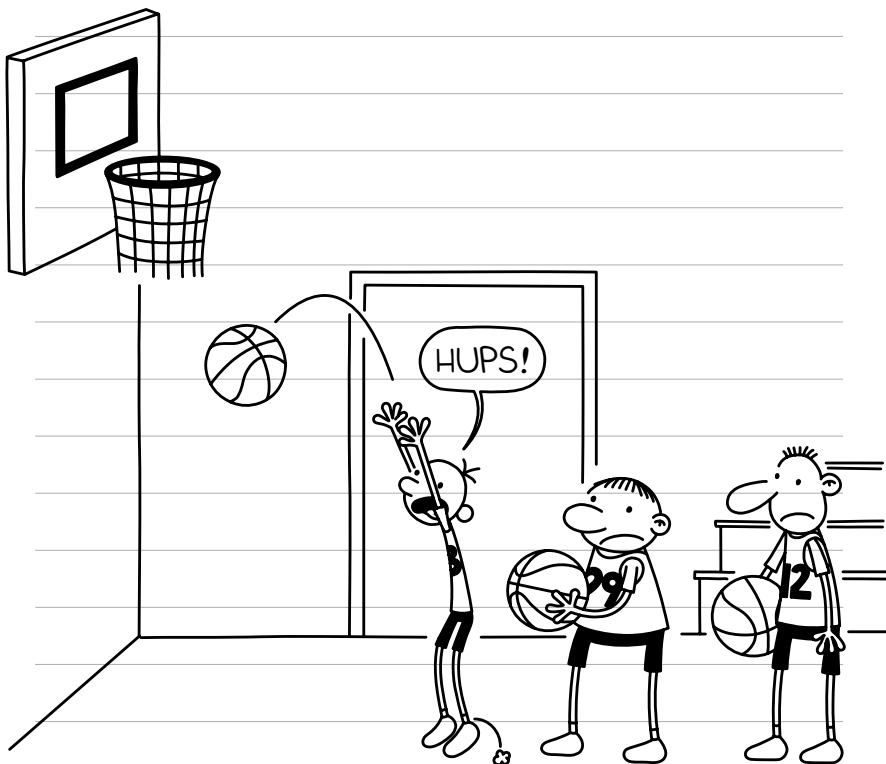
Jotkut varmaan osaa tehdä juttuja kummallakin kädellä. Mutta mä en. Mun vasen käsi on melkein TURHA.

Multa nyrjähti kerran oikea ranne ja jouduin vastaan koekysymyksiin vasurilla. Kynä SUUSSA olisi tullut siistimpää jälkeä.

7. Kuka kehitti painovoimateorian?

ISAAC NEWTON

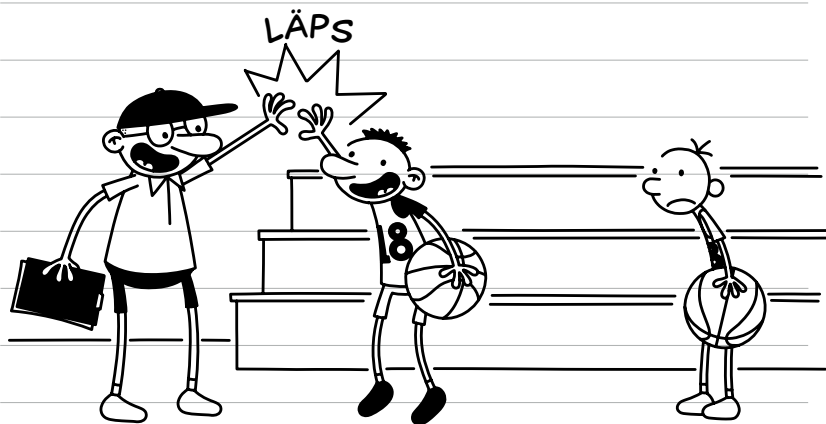
Pomppuharkkojen jälkeen oli vuorossa vapaa-heitto. Harmi kyllä mä olin opetellut koriin heittämistä ILMAPALLOLLA. En osannut yhtään arvioida, millä voimalla koripallo piti heittää.

Äiti kai näki, etten mä oikein pärjännyt. Aina kun skoutti tuli sen lähelle, se haukkui MUITA räpeltäjiä.

Äiti ei ollut AINUT oman pilttinsä kannustaja. Jotkut skouttienkin penskat oli mukana illan karsinnoissa. Meniköhän pisteet ihan reilusti?

Illan päätteeksi oli aika selvää, kuka pääsee joukkueeseen ja kuka ei. Viimeisen pelaajan valinta taisi tuottaa vaikeuksia, koska yhdeksän jäljelle jäänyttä määrättiin harjoitusotteluun. Usko pois: ei mitään SOMAA katseltavaa.

Kun matsi oli ohi, meiltä kerättiin paidat. Karsintojen pomo sanoi, että joukkueeseen valitun vanhemmat saisi sähköpostia huomisaamuna mennessä. Oli se semmoinen kokemus, että mun on ihan turha JÄNNITTÄÄ tulosta.

Greg Heffley ja urheilu sopivat huonosti yhteen.

Koulun katastrofaalisen liikuntapäivän jälkeen Greg päättää, että hänen urheilu-uransa oli nyt tässä. Äiti kuitenkin maanittelee häntä antamaan liikunnalle vielä yhden mahdollisuuden, ja niin hän suostuu vastahakoisesti kokeilemaan koripalloa.

Koriskarsinnat sujuvat sen verran surkeasti, että Greg on vuorenvarma ettei hän kelpaa mihinkään jengiin. Yllättäen hän saa silti paikan yhdestä kotikaupunkinsa joukkueesta.

Kauden alettua näyttää vahvasti siltä, että Greg jengeineen voi tuskin voittaa ottelun ottelua. Mutta pelikentällä kaikki on mahdollista.

Kun Greg saa pallon haltuun ja kaikki on vain hänestä kiinni, hoitaako hän homman kotiin? Vai möhlikö hän elämänsä tilaisuuden?

LUE KOKO SARJA!

N84.2

ISBN 978-951-0-44203-6

www.wsoy.fi

